

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074780800/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

kgf. Teater uden Pietet for Holberg flot sætter i Scene.

Og den samme Hensynsløshed findes i Smaating. I anden Akt løber Henrik ind paa Scenen, forpustet og forslaaet, da Philemons Uvenner har forfulgt ham. Hr. O. Poulsen ser ud som en nyslaaet Toskilling i sit Liberi. Henrik fortæller, at to Jean de Francer forfulgte ham, »men som de løb efter Takten paa de store Stene for ikke at bestænke deres sviklede Strømper, og jeg løb ud i Skarnet allevegne, hvor jeg fandt Genvej, kunde de ikke naa mig«. Under Repliken betragter alle Tilskuere Hr. Poulsens velskabte Ben og se! de er beklædte med de nydeligste hvide sviklede Kærligheds-Strømper, saa ingen Laps kunde bære friskere. Finder ikke Instruktøren — uvist hvem der satte *Det lykkelige Skibbrud* i Scene — at en Smule mere Realisme vilde passe ved denne Lejlighed?

Som bekendt har Velanstændigheden et sikkert Hjem paa det kgf. Teater. Vidste man det ikke iforvejen, lærte man det af *Det lykkelige Skibbruds* Opførelse. De uartigste Repliker strøges, og de mindre utugtige sagdes med kvart Stemme af Skuespillerne. Det gjorde et nydeligt og dannet Indtryk at se Hr. Olaf Poulsen eller Hr. Poul Nielsen i den frygtelige Situation, hvori